

Administratieve vereenvoudiging: Europese Commissie dwaalt!

Het staat nagenoeg vast dat Europa de door de IASB (International Accounting Standards Board) voorgestelde IFRS-regels voor de kmo's niet zal volgen, onder meer door de bijkomende kosten die de invoering ervan met zich mee zou brengen voor deze categorie van ondernemingen, terwijl het juist de bedoeling was om de administratieve verplichtingen te verlagen.

In dit kader is de mededeling van de Commissie van 10 juli 2007 van zeer groot belang. De categorie van "micro-entiteiten" (minder dan tien werknemers, een balanstotaal van minder dan 500 000 EUR en een omzet van minder dan 1 000 000 EUR) zou volledig worden vrijgesteld van de toepassing van de jaarrekeningrichtlijnen. Dit betekent dus de vrijstelling van de opstelling en openbaarmaking van de jaarrekening. Voor ons land is dit een volledige omwenteling. Uit gegevens van de balanscentrale blijkt dat 75 % van de ondernemingen die de jaarrekening neerleggen volgens het verkort schema, tot deze categorie behoort.

De Commissie argumenteert dat er weinig vraag is naar de jaarrekeningen van deze kleine ondernemingen, waarmee dan wordt bedoeld dat er geen externe aandeelhouders zijn die behoefte hebben om over deze jaarrekening te beschikken. Toch kunnen wij niet ontkennen dat niet alleen de kredietverstrekkers en de kredietverzekeraars, maar ook de rechtbanken zich baseren op deze jaarrekeningen om beslissingen te nemen in dossiers die deze ondernemingen aanbelangen. Tevens zijn in ons land de gegevens van de jaarrekening het uitgangspunt voor de vaststelling van de belastbare basis door de belastingadministratie.

Dat het opstellen van deze jaarrekening op zich een zware belasting is, is moeilijk te onderbouwen omdat de jaarrekening in feite voortvloeit uit de boekhouding. Europa zou dan ook het voeren van een volledige boekhouding voor deze "micro-entiteiten" als niet-noodzakelijk moeten bestempelen. En dan wordt het een gans ander verhaal. Weg met het "getrouw beeld". Weg met de boekhouding als beheerinstrument. Maar, hoe zal

de onderneming dan nog door de beperkte beschikbaarheid van gegevens haar geloofwaardigheid en kredietwaardigheid aantonen?

Op dit ogenblik worden de jaarrekeningen gecentraliseerd in de Balanscentrale van de Nationale Bank. Aan de hand van deze gegevens worden allerlei analyses gemaakt die de overheid onder meer toelaten om bepaalde beleidsbeslissingen te nemen. Het wegvallen van deze informatie zal de behoefte eraan niet doen verdwijnen. Gegevens zullen bijgevolg op een andere manier moeten worden verstrekt. Ze moeten dus beschikbaar blijven in de ondernemingen, en indien ze niet meer voortvloeien uit de boekhouding zullen ze op een extracomptabele wijze bijgehouden moeten worden, waarvoor dan opnieuw regels moeten worden opgesteld.

Dat België op het gebied van de toepassing van de jaarrekeningenrichtlijnen de beste van de klas is, heeft voor onze ondernemingen het nadeel dat zij informatie openbaar maken die hun (buitenlandse) concurrenten niet hoeven mee te delen. Het moet echter mogelijk zijn de te verstrekken informatie te beperken, waardoor dit reële probleem kan worden opgelost.

Elke maatregel tot vereenvoudiging en lastenverlaging voor onze ondernemingen moet worden ondersteund. Toch zal in ons land, indien Europa de invulling van de nog goed te keuren wijzigingen vrijlaat, een afweging moeten worden gemaakt van wat aan de ondernemingen en van wat aan de maatschappij ten goede komt. De aanzet daartoe is reeds gegeven. Vertegenwoordigers van de Hoge Raad voor Economische Beroepen, de CBN, de Balanscentrale, de CBFA, de CRB, het IAB, het IBR en het BIBF pleegden al gezamenlijk overleg, wat onder meer resulteerde in de studiedag van 12 december 2007. Het IAB is bereid om mee te denken aan voorstellen om de implementatie van deze nieuwe regelgeving op een voor iedereen aanvaardbare en kostenverlagende wijze te realiseren.

*André Bert, voorzitter
Micheline Claes, ondervoorzitter*